

Ämtliche Beilage

zum

Kreisblatt. Ämtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Gzenitochau.

Abgehandt von der Deutschen Staatsdruckerei Warschau
am 24. März 1918.

Inhaltsangabe:

149. Verordnung betr. Erhebung einer Stempelabgabe beim Umsatz von Wertpapieren (Börsensteuer).
150. Polizeiverordnung über Freigabe des Verkehrs mit Sämereien
151. Ausführungsbestimmungen zur Verordnung betr. Erhebung einer Stempelabgabe beim Umsatz von Wertpapieren.

149.

Verordnung

betreffend die Erhebung einer Stempelabgabe beim Umsatz von Wertpapieren.

§ 1.

Die im Generalgouvernement Warschau (Inland im Sinne dieser Verordnung) abgeschlossenen Kauf- und sonstigen Anschaffungsgeschäfte über Wertpapiere unterliegen der Besteuerung nach Maßgabe des anliegenden Tarifs.

Nicht im Inlande abgeschlossene Geschäfte unterliegen der Abgabe, wenn beide Vertragsteilnehmer im Inlande wohnhaft sind. Ist nur ein Vertragsteilnehmer im Inlande wohnhaft, so ist die Abgabe nur im halben Betrage zu entrichten.

Als nicht im Inlande abgeschlossen gelten auch solche Geschäfte, welche auf brieflichem oder telegraphischem Wege zwischen einem Orte des Inlandes und einem Orte außerhalb desselben zustande gekommen sind.

§ 2.

Ist das Geschäft von einem Kommissionär abgeschlossen, so ist die Abgabe sowohl für das Geschäft zwischen dem Kommissionär und dem Dritten, als auch für das Abwicklungsgeschäft zwischen dem Kommissionär und dem Kommittenten zu entrichten, sofern nicht die Bestimmung des Absatzes 2 Anwendung findet.

Bei Kommissionärgeschäften für einen auswärtigen Kommittenten, welcher seinerseits als Kommissionär eines Dritten handelt, bleibt das Abwicklungsgeschäft zwischen ihm und seinem Kommittenten von der Abgabe befreit, wenn die über das Abwicklungsgeschäft auszustellende Schlussnote mit dem Vermerk versehen wird: „eine versteuerte, über denselben Betrag und denselben Preis lautende Schlussnote Nr. . . . (vergl. § 7 der Verordnung) — befindet sich in meinen Händen“ und

Urzędowy dodatek

do

Gazety powiatowej.

Urzędowy Organ dla tej części Powiatu Częstochowskiego, która jest pod Zarządkiem Niemieckim.

Wysłany przez Niemiecką Drukarnię rządową w Warszawie
d. 24 marca 1918 r.

Treść numeru:

149. Rozporządzenie dotyczące poboru podatku stempłowego od obrotu papierami wartościowymi (podatek giełdowy).
150. Rozporządzenie policyjne o wolnym obrocie nasionami.
151. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia dotyczącego poboru podatku stempłowego od obrotu papierami wartościowymi.

149.

Rozporządzenie

dotyczące poboru podatku stempłowego od obrotów wartościowymi papierami.

§ 1.

Zawierane w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim (w kraju w myśl niniejszego rozporządzenia) kupna i wszelkie rodzaje nabywania papierów wartościowych podlegają opodatkowaniu według załączonej taryfy.

Interesa zawierane nie w kraju podlegają opodatkowaniu, jeżeli obaj kontrahenci zamieszkują w kraju. Jeżeli tylko jeden kontrahent mieszka w kraju, to podatek podlega uiszczeniu tylko w połowie.

Za interesa zawierane nie w kraju są uważane i te, które zostały zawarte na drodze listownej lub telegraficznej pomiędzy miejscowością w kraju a miejscowością poza krajem.

§ 2.

Jeżeli interes został zawarty przez komisjonera, natenczas pobiera się podatek zarówno od interesu pomiędzy komisjonerem a osobą trzecią, jakoteż od końcowego interesu pomiędzy komisjonerem a komittentem, o ile nie znajduje zastosowania przepis ustępu 2.

Przy interesach komisowych dla zagranicznego komittentu, działającego ze swej strony jako komisjoner osoby trzeciej końcowy interes pomiędzy nim a jego komittentem nie podlega opodatkowaniu jeżeli

w karcie umownej (Schlussnote) co do końcowego interesu, jest uczyniona wzmianka „opodatkowana, na tę samą sumę i cenę brzniąca karta umowna (Schlussnote) N..... (porównaj Nr. 7 rozporządzenia) jest w moim posiadaniu“, i jeżeli pozatem karta umowna

ferner die in vorstehendem Vermerk bezeichnete Schlussnote (über das Geschäft zwischen dem Kommissionär und dem auswärtigen Kommittenten) den Zusatz trägt „in Kommission“.

Ist das Geschäft von einem Vermittler zwischen Privatpersonen zum Abschlusse gebracht, so ist die Abgabe im doppelten Betrage zu entrichten.

§ 3.

Zur Entrichtung der Stempelabgabe ist zunächst verpflichtet:

1. wenn das Geschäft durch einen im Inlande wohnhaften Vermittler abgeschlossen ist, dieser, andernfalls:
2. wenn nur einer der Vertragsteilnehmer im Inlande wohnhaft ist, dieser,
3. wenn von den Vertragsteilnehmern nur der eine ein im Inlande wohnhafter, den Handel mit Wertpapieren gewerbsmäßig betreibender Kaufmann ist, der letztere,
4. wenn es sich um das Abwicklungsgeschäft zwischen dem Kommissionär und dem Kommittenten handelt, der Kommissionär,
5. in allen übrigen Fällen der Veräußerer.

Die im Inlande wohnhaften Vermittler und die Vertragsteilnehmer haften für die Abgabe als Gesamtschuldner; indessen ist bei Geschäften, für welche die Abgabe nur im halben Betrage zu entrichten ist (§ 1 Absatz 2), der nicht im Inlande wohnhafte Vertragsteilnehmer für die Entrichtung der Abgabe nicht verhaftet.

Der Vermittler ist berechtigt, den Ersatz der entrichteten Abgabe von jedem für die Abgabe verhafteten Vertragsteilnehmer zu fordern.

§ 4.

Der zur Entrichtung der Abgabe zunächst Verpflichtete hat über das abgabepflichtige Geschäft spätestens am dritten Tage nach dem Tage des Geschäftsabschlusses eine Schlussnote auszustellen, die den Namen und den Wohnort des Vermittlers und der Vertragsteilnehmer, den Gegenstand und die Bedingungen des Geschäfts, insbesondere den Preis, sowie die Zeit der Lieferung ergeben muß.

Jede Schlussnote ist in doppelter Ausfertigung auszustellen, je eine Ausfertigung ist für jeden der Vertragsteilnehmer bestimmt.

§ 5.

Die Ausfertigungen der Schlussnote sind vom Aussteller zu verstemeln. Nach Vornahme der Verstemelung hat der Aussteller innerhalb der im § 4 bestimmten Frist die nicht für ihn bestimmte Ausfertigung der Schlussnote, wenn der Aussteller die Schlussnote aber als Vermittler ausgestellt hat, beide Ausfertigungen der Schlussnote abzusenden.

Gewerbsmäßige Vermittler haben den gesamten Inhalt der Schlussnote, deren Absendung und den verwendeten Stempelbetrag in besonderen Geschäftsbüchern zu vermerken.

Nicht verstemelte Schlussnoten über das abgabepflichtige Geschäft dürfen vom Aussteller nicht aus der Hand gegeben werden.

(Schlussnote), w powyższej wzmiance określona (co do interesu pomiędzy komisjonerem a zagranicznym komittentem), zawiera dodatek „w komis“.

Jeżeli interes pomiędzy osobami prywatnymi został zawarty przez pośrednika, to należy uiścić podatek w podwójnej wysokości.

§ 3.

Oplata podatku stempłowego obowiązuje nasamprzód:

1. jeżeli interes został zawarty przez pośrednika, zamieszkałego w kraju — pośrednika, w przeciwnym razie:
2. jeżeli tylko jeden z kontrahentów zamieszkuje w kraju — tegoż kontrahenta,
3. jeżeli z kontrahentów tylko jeden jest kupcem, w kraju zamieszkałym, zawodowy handel papierami wartościowymi uprawiającym — tegoż kontrahenta,
4. jeżeli chodzi o interes pomiędzy komisjonerem a komittentem komisjonera,
5. we wszelkich innych wypadkach — sprzedawcę.

Pośrednicy i kontrahenci w kraju zamieszkali odpowiadają za podatek solidarnie; przy interesach zaś podlegających opłacie podatku tylko w połowie wysokości (§ 1 ust. 2) kontrahent nie w kraju zamieszkały nie jest za opłatę podatku odpowiedzialny.

Pośrednik ma prawo żądać zwrotu opłaconego podatku od każdego z kontrahentów za podatek odpowiedzialnych.

§ 4.

Osoba, na której w pierwszej linii ciąży obowiązek opłaty podatku, winna najpóźniej na trzeci dzień po zawarciu interesu wystawić kartę umowną (Schlussnote) co do interesu podlegającego opodatkowaniu, która winna zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania pośrednika i kontrahentów, przedmiot i warunki interesu, w szczególności cenę i termin dostawy.

Każdą kartę umowną (Schlussnote) należy wystawić w dwóch egzemplarzach, dla każdego z kontrahentów po jednym.

§ 5.

Egzemplarze karty umownej (Schlussnote) winny być ostemplowane przez wystawcę. Po ostemplowaniu winien wystawca w terminie w § 4 określonym wysłać egzemplarz karty umownej, nie dla siebie przeznaczony, w wypadkach zaś kiedy wystawca wystawił kartę umowną (Schlussnote) w charakterze pośrednika oba egzemplarze karty umownej.

Zawodowi pośrednicy winni wnosić całkowitą treść karty umownej (Schlussnote), wysyłkę tejże i wysokość użytego stempla do oddzielnych ksiąg handlowych.

Nieostemplowanych kart umownych (Schlussnote), dotyczących interesu, podlegającego opłacie podatkowej, wystawca niema prawa wydawać z rąk

§ 6.

Ist einem für die Entrichtung der Abgabe verhafteten Vertragsteilnehmer (§ 2 Absatz 2) eine zu niedrig versteuerte Schlussnote zugestellt worden, so hat derselbe binnen 14 Tagen nach dem Tage des Geschäftsabschlusses den fehlenden Stempelbetrag auf der Schlussnote nachträglich zu verwenden; ist einem solchen Vertragsteilnehmer eine versteuerte Schlussnote überhaupt nicht zugegangen, so hat derselbe seinerseits binnen der bezeichneten Frist nach Maßgabe der Bestimmungen der §§ 4 und 5 zu verfahren.

Sind bei einem durch einen Vermittler abgeschlossenen Geschäfte zwei derartige Vertragsteilnehmer vorhanden, so hat jeder von ihnen nur die Hälfte des auf der zugestellten Schlussnote fehlenden Betrages nachträglich zu verwenden, im Falle des Nichteingangs der Schlussnote aber zu der von ihm auszustellenden Schlussnote nur die Hälfte des tarifmäßigen Stempels zu verwenden.

§ 7.

Die Schlussnoten sind nach der Zeitfolge numeriert von denjenigen Anstalten und Personen, welche gewerbsmäßig abgabepflichtige Geschäfte mit Wertpapieren betreiben oder vermitteln, fünf Jahre lang, von anderen Personen ein Jahr lang aufzubewahren.

§ 8.

Neben der Schlussnote über das stempelspflichtige Geschäft ausgestellte Rechnungen sind vom Stempel der Tarifstelle 17 der Stempelsteuerverordnung vom 19. Juli 1916 befreit.

§ 9.

Wer es unternimmt, die in dieser Verordnung vorgesehene Steuer zu hinterziehen, hat eine Geldstrafe verwirkt, welche dem fünfzigfachen Betrage der hinterzogenen Steuer gleichkommt, mindestens aber 20 M. beträgt. Kann der Betrag der hinterzogenen Abgabe nicht festgestellt werden, so tritt statt der vorstehend bestimmten Strafe eine Geldstrafe von 20 M. bis 5000 M. ein.

Sonstige Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung und die zu ihrer Ausführung erlassenen Bestimmungen sind mit Geldstrafe von 3 M. bis 5000 M. zu bestrafen.

§ 10.

Ueber Anträge auf Erstattung von Stempeln, sowie über Beschwerden entscheidet der Verwaltungschef endgültig unter Ausschluß des Rechtsweges.

§ 11.

Der Verwaltungschef ist ermächtigt, aus Billigkeitsgründen Ausnahmen von der Stempelspflicht oder Ermäßigungen der Stempelfäße zu gewähren und die Erstattung verwendeter Stempel anzuordnen.

§ 12.

Die Aufsicht über die gehörige Beobachtung dieses Gesetzes führen die Kreischefs (Polizeipräsidenten).

§ 13.

Die Ausführungsbestimmungen zu dieser Verordnung und dem zugehörigen Tarif erläßt der Verwaltungschef.

§ 14.

Diese Verordnung tritt am 1. April 1918 in Kraft.

W a r s z a u , den 16. März 1918.

Der Generalgouverneur
von Beseler.

§ 6.

Jeżeli jednemu z kontrahentów, odpowiedzialnych za uiszczenie opłaty (§ 2 ust. 2), zostanie doręczona karta umowna, opłacona za niskim podatkiem, winien on w ciągu 14 dni po zawarciu interesu dodatkowo skasować na karcie umownej brakującą wysokość stempla; jeżeli taki kontrahent wogóle nie otrzymał opłaconej podatkiem karty umownej, to winien on postąpić w określonym terminie według przepisów §§ 4 i 5.

Jeżeli do interesu zawartego przez pośrednika wpływają dwaj tacy kontrahenci, winien każdy z nich skasować dodatkowo na doręczonej karcie umownej tylko połowę brakującej sumy, a w razie nieotrzymania karty umownej (Schlussnote) — skasować na mającej być przez niego wystawionej karcie umownej tylko połowę stempla według taryfy.

§ 7

Karty umowne, w porządku chronologicznym numerowane, winny być przechowywane przez instytucje i osoby, które uprawiają zawodowo podlegające opodatkowaniu interesy papierami wartościowymi lub przy nich pośredniczą, przez lat 5, przez inne osoby — przez rok jeden.

§ 8.

Obok kart umownych wystawiane rachunki, dotyczące interesu podlegającego obłożeniu stemplem, są wolne od stempla pozycji taryfowej 17 rozporządzenia o podatku stempelowym z dnia 19 lipca 1916 r.

§ 9.

Kto usiłuje uchylić się od podatku przewidzianego przez niniejsze rozporządzenie, podlega karze pieniężnej w 50-krotnej wysokości nieopłaconego podatku, conajmniej zaś w wysokości 20 marek. Jeżeli wysokość nieopłaconego podatku nie może być ustanowiona, wyznacza się zamiast wyżej wymienionej kary grzywnę od 20 do 5000 marek.

Inne wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu i wydanym ku wykonaniu tegoż postanowieniom będą karane grzywną od 3 marek do 5000 marek.

§ 10.

Wnioski o zwrot stempli, jakoteż zażalenia rozstrzyga ostatecznie Szef Administracji z wyłączeniem drogi prawnej.

§ 11.

Szef Administracji jest uprawniony zezwalać ze względów słuszności na wyjątki od podatku stempelowego, lub na zmniejszanie stawek stempelowych, jakoteż zarządzać zwrot skasowanych stempli.

§ 12.

Nadzór nad należytym przestrzeganiem niniejszego prawa spełniają naczelnicy powiatów (prezydenci policji).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia i do należącej doń taryfy wydaje Szef Administracji.

§ 14.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej w dniu 1 kwietnia 1918 r.

W a r s z a w a , dnia 16 marca 1918 r.

Jenerał-Gubernator
von Beseler.

T a r i f.

Gegenstand der Besteuerung	Steuerfuß vom Tausend	Berechnung der Stempelabgabe
<p style="text-align: center;">Kauf- und sonstige Anschaffungsgeschäfte über:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Fest verzinsliche Wertpapiere sowie Interimscheine über Einzahlungen auf diese Wertpapiere . 2. Aktien oder Aktienanteilscheine sowie Interimscheine über Einzahlungen auf diese Wertpapiere . 3. Anteile von Gewerkschaften oder die darüber ausgestellten Urkunden (Kuzscheine, Bezugsscheine, Abtretungsscheine) <p style="text-align: center;">Den Kauf und sonstigen Anschaffungsgeschäften stehen gleich:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Die bei Errichtung einer Aktiengesellschaft oder einer dieser gleichgestellten Gesellschaft erfolgende Zuteilung der Aktien oder Anteilscheine auf Grund vorhergehender Zeichnung. 2. Die bei Errichtung einer Aktiengesellschaft oder einer dieser gleichgestellten Gesellschaft stattfindende Uebernahme der Aktien oder Anteilscheine durch die Gründer sowie die von diesen zugezogenen Personen. 3. Die Ausreichung von Wertpapieren an den ersten Bewerber. <p style="text-align: center;">B e f r e i u n g e n.</p> <p style="text-align: center;">Die vorbestimmte Abgabe wird nicht erhoben:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. für Kauf- oder sonstige Anschaffungsgeschäfte über Renten- und Schuldverschreibungen des Deutschen Reiches oder dessen Bundesstaaten, sowie Oesterreich-Ungarns und des Königreichs Polen und über Interimscheine über Einzahlungen auf diese Wertpapiere; 2. für die Ausreichung der von den Pfandbriefinstituten und Hypothekenbanken ausgegebenen, auf den Inhaber lautenden Schuldverschreibungen als Darlehnsvaluta an den kreditnehmenden Grundbesitzer. 	<p>3/10</p> <p>6/10</p> <p>2</p>	<p>Vom Werte des Gegenstandes des Geschäftes und zwar in Abstufungen von</p> <p style="padding-left: 20px;">zu 1: —,30 M. zu 2: —,60 „ zu 3: 2,— „</p> <p>für 1000 M. oder einen Bruchteil dieses Betrages.</p> <p>Bei Berechnung der Abgabe im einzelnen Falle sind Pfennigbeträge, die nicht durch 10 teilbar sind, nach oben entsprechend abzurunden.</p> <p>Der Wert des Gegenstandes wird nach dem vereinbarten Kauf- oder Lieferungspreise, sonst durch den mittleren Börsen- oder Marktpreis am Tage des Abschlusses bestimmt. Die zu den Wertpapieren gehörigen Zins- und Gewinnanteilscheine bleiben bei Berechnung der Abgabe außer Betracht. Ausländische Werte sind nach den Vorschriften der Ziffer 2 Absatz 2 der Ausführungsbestimmungen zur Stempelsteuerverordnung vom 19. Juli 1916 umzurechnen.</p>

Taryfa.

Przedmiot opodatkowania	Stawka podatkowa od tysiąca	Obliczanie podatku stemplowego
<p>Kupna oraz wszelkiego rodzaju nabycia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Papierów wartościowych ze stałą stopą procentową, jakoteż świadectw tymczasowych, dotyczących wpłat na poczet tych papierów wartościowych 2. Akcji lub świadectw na udziały akcyjne, jakoteż świadectw tymczasowych, dotyczących wpłat na poczet tych papierów wartościowych 3. Udziałów spółek górniczych, lub wystawionych na nie dowodów (dowody z posiadania kuku, dowody na prawo otrzymania, dowody cesji) <p>Równoznacznemi z kupnem lub wszelkiego rodzaju nabyciem są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mający miejsce przy zakładaniu towarzystwa akcyjnego lub równoległego z nim towarzystwa podział akcji lub dowodów udziałowych na zasadzie poprzedzającej subskrypcji. 2. Mające miejsce przy zakładaniu towarzystwa akcyjnego lub równoległego z nim towarzystwa przejmowanie akcji lub dowodów na udziały przez założycieli, jakoteż zaproszone przez nich osoby. 3. Wydawanie papierów wartościowych pierwszemu nabywcy. <p style="text-align: center; margin-top: 20px;">Zwolnienia.</p> <p>Powyższego podatku nie pobiera się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Od kupna lub wszelkiego rodzaju nabywania rent i obligacji Państwa Niemieckiego lub państw związkowych tegoż, Austro-Węgier i Królestwa Polskiego i od świadectw tymczasowych, dotyczących wpłat na poczet tych papierów wartościowych. 2. Od wydawania emitowanych przez instytucje listów zastawnych i banki hipoteczne obligacji, brzmiących na okaziciela, jako pożyczkę zaciągającemu kredyt właścicielowi nieruchomości. 	<p>3/10</p> <p>6/10</p> <p>2</p>	<p>Od wartości przedmiotu interesu, stopniując:</p> <p style="padding-left: 20px;">do 1: . . . —,30 mk.</p> <p style="padding-left: 20px;">do 2: . . . —,60 „</p> <p style="padding-left: 20px;">do 3: . . . 2,00 „</p> <p>za każde tysiąc marek lub część tej kwoty. Przy obliczaniu podatku w poszczególnym wypadku należy kwoty fenigowe, nie dzielące się przez 10, zaokrąglić odpowiednio wzwyż. Wartość przedmiotu określa się według umówionej ceny sprzedażnej, czy też ceny dostawy, pozatem według średniego kursu giełdowego lub rynkowego w dniu transakcji. Przynależne do papierów wartościowych kupony procentowe i dywidendowe nie są brane w rachubę przy obliczaniu podatku. Walory zagraniczne należy obliczać według postanowień cyfry 2 ust. 2 przepisów wykonawczych do rozporządzenia o podatku stemplowym z dnia 19 lipca 1916 r.</p>

150.

Polizeiverordnung.

Auf Grund der Verordnung des Herrn Generalgouverneurs vom 16. Dezember 1916 (Verordnungsblatt Nr. 58 von 1916) wird folgendes bestimmt:

Meine Polizeiverordnung über den Verkehr mit Sämereien vom 28. August 1917 (Verordnungsblatt Nr. 86 von 1917) wird mit dem 15. März 1918 außer Kraft gesetzt. Der Verkehr mit Sämereien aller Art, wie Klee, Grassamen und Seradella ist vom 15. März 1918 ab im ganzen Verwaltungsgebiet frei.

Warschau, den 10. März 1918.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.
von Steinmeister.

151.

Ausführungsbestimmungen

zur Verordnung vom 16. März 1918 betr. die Erhebung einer Stempelabgabe beim Umsatz von Wertpapieren.

§ 1.

Fassung der Schlußnoten.

Die Schlußnoten sind nach dem anliegenden Muster in polnischer oder deutscher Sprache und, sofern es sich nicht um Geschäfte über ausländische Werte handelt, in Markwährung auszustellen. Der Wert des Gegenstandes des Geschäfts ist stets in Markwährung anzugeben.

In den Schlußnoten dürfen Ausstrichungen nicht vorgenommen werden.

§ 2.

Stempelzeichen.

Zur Entrichtung der Abgabe sind die mit dem Aufdruck Generalgouvernement Warschau versehenen deutschen Reichstempelmarken zu verwenden.

§ 3.

Markenverwendung.

Die Verwendung der Stempelmarken hat in folgender Weise zu geschehen: Die Marken sind auf die Trennungslinie der beiden Schlußnotenhälften derart aufzukleben, daß sie bei der Trennung der Hälften ungefähr in der Mitte durchgeschnitten werden und sich alsdann die obere Markenhälfte, die den Wert der Marke in Pfennigen oder Mark enthält, auf der einen Schlußnotenhälfte, die untere auf der anderen Hälfte sich befindet. Eines Entwertungsvermerks bedarf es nicht. Die Marken dürfen vor dem Aufkleben nicht durchgeteilt werden.

Nicht in der vorgeschriebenen Weise verwendete Stempelmarken werden als nicht verwendet angesehen.

§ 4.

Schlußnoten über Auslandsgefächte.

Bei Geschäften, für welche die Abgabe nur im halben Betrage zu entrichten ist (§ 1 Abs. 2 der Verordnung), bedarf es der Zusendung der Hälfte der Schlußnote an den ausländischen Vertragsteilnehmer nicht. Unterbleibt die Zusendung, so hat der inländische Vertragsteilnehmer beide Hälften der Schlußnote nach Durchtrennung aufzubewahren. Die nicht beschriebene Hälfte der Schlußnote ist zu durchstreichen.

150.

Rozporządzenie policyjne.

Na zasadzie rozporządzenia pana Jenerał-Gubernatora z dnia 16 grudnia 1916 r. (Dz. Rozp. Nr. 58 z 1916 r.) postanawia się co następuje:

Moje rozporządzenie policyjne co do obrotu nasionami z dnia 28 sierpnia 1917 r. (Dz. Rozp. Nr. 86 z 1917 r.) zostaje z dniem 15 marca 1918 r. uchylone. Obrót nasionami wszelkiego rodzaju, jako to: koniczyna, nasiona traw i seradella jest od dnia 15 marca 1918 r. na całym terenie zarządu dozwolony.

Warszawa, dnia 10 marca 1918 r.

Szef Administracji
przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim
w zast. von Steinmeister

446/18]

151.

Przepisy wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 16 marca 1918 r., dotyczącego poboru podatku stempłowego od obrotów papierami wartościowymi.

§ 1.

Brzmienie kart umownych.

Karty umowne należy wystawiać według załączonego wzoru w języku polskim lub niemieckim i, jeżeli nie chodzi o interesa na walory zagraniczne — w walucie markowej. Wartość przedmiotu interesu należy stale podawać w walucie markowej.

W kartach umownych nie są dopuszczalne wyskrobywania.

§ 2.

Znaki stempłowe.

Do uiszczenia podatku należy używać marek stempłowych Rzeszy Niemieckiej z wydrukowanym napisem „Generalgouvernement Warschau“ (Jenerał-Gubernatorstwo Warszawskie).

§ 3.

Używanie marek.

Używanie marek winno się odbywać w sposób następujący: marki nalepia się na linii dzielącej obie połowy umownych kart w ten sposób, że przy oddzieleniu połów zostają mniej-więcej w środku rozcięte, przyczem jedna połowa karty umownej zawiera część główną marki z oznaczeniem wartości tejże w fenigach lub markach, zaś druga połowa — część dolną. Wzmianka o skasowaniu nie jest potrzebna.

Marki, użyte sposobem nieprzepisanym, będą uważane za nieużyte.

§ 4.

Karty umowne, dotyczące interesów zagranicznych.

Przy interesach, podlegających opodatkowaniu tylko w połowie (§ 1 ust. 2 rozp.) niema potrzeby wysyłać zagranicznemu komitentowi połowy karty umownej. Jeżeli wysyłki zaniechano, natenczas kontrahent w kraju zamieszkały winien zachować obie połowy karty umownej, po rozdzieleniu tychże. Niezapisaną połowę karty umownej należy przekreślić.

§ 5.

Schlussnoten über mehrere Geschäfte.

Eine Schlussnote kann mehrere abgabepflichtige Geschäfte umfassen, insofern letztere am selben Tage und unter denselben Vertragsteilnehmern, welche in gleicher Eigenschaft gehandelt haben, abgeschlossen worden sind.

Umfasst eine Schlussnote Geschäfte über mehrere Gegenstände, so ist eine Zusammenfassung der Wertbeträge zum Zwecke der Steuerberechnung nur insoweit zulässig, als die Gegenstände dem gleichen Steuersatz unterliegen.

§ 6.

Ausnahmefristen für die Ausstellung der Schlussnoten.

Ist das Geschäft zwischen Vertragsteilnehmern, welche sich nicht an demselben Orte befinden, durch briefliche oder telegraphische Annahmeerklärung zustande gekommen, so beträgt die Frist zur Ausstellung der Schlussnote

1. für den zur Entrichtung der Abgabe zunächst Verpflichteten (§ 3 Abs. 1, § 4 Abs. 1 der Verordnung) zehn Tage,
2. für den zur Entrichtung der Abgabe in zweiter Reihe Verpflichteten drei Wochen.

Die Frist beginnt für den die Annahmeerklärung abgebenden Teil am Tage nach der Abgabe der Annahmeerklärung, für den die Annahmeerklärung empfangenden Teil am Tage nach dem Eingang dieser Erklärung, und zwar auch im Falle einer brieflichen Bestätigung der telegraphischen Annahmeerklärung nach dem Eingang der letzteren.

Hat jemand Geschäfte während eines zeitweiligen Aufenthaltes im Ausland dortselbst abgeschlossen (§ 1 Abs. 2 der Verordnung) oder vermittelt, so beginnt der Lauf der zur Entrichtung der Abgabe festgesetzten Fristen für ihn erst mit dem Tage nach seiner Rückkehr in das Inland; die Frist für die im Inland befindlichen Steuerpflichtigen wird hierdurch nicht geändert.

§ 7.

Der Begriff Kommissionär.

Kommissionär im Sinne der Verordnung (§§ 2 und folgende) ist, wer es gewerbsmäßig übernimmt, Wertpapiere für Rechnung eines anderen (des Kommittenten) in eigenem Namen zu kaufen oder zu verkaufen.

§ 8.

Stempelerstattungen.

Anträgen auf Erstattung der Abgabe sind beide Schlussnotenhälften beizufügen. Die Erstattung ist auf beiden Hälften zu vermerken.

Warschau, den 16. März 1918.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau
J. W.: Ueberschaer.

§ 5.

Karty umowne, dotyczące kilku interesów.

Jedna karta umowna może obejmować kilka podlegających opodatkowaniu interesów, jeżeli one zostały zawarte tego samego dnia i pomiędzy tymi samymi kontrahentami, w jednakowym charakterze działającymi. Jeżeli jedną kartą umowną są objęte interesa dotyczące kilku przedmiotów, to zlewanie wartości tychże w celu obliczenia podatku jest tylko o tyle dopuszczalne, o ile przedmioty podlegają jednakowej stawce podatkowej.

§ 6.

Wyjątkowe terminy wystawiania kart umownych.

Jeżeli interes pomiędzy kontrahentami, nie będącymi w jednym i tym samym miejscu, doszedł do skutku w drodze listownego lub telegraficznego zaakceptowania, natenczas termin wystawienia karty umownej wynosi:

1. dla osoby, obowiązanej w pierwszej linii do opłaty podatku (§ 3 ust. 1, § 4 ust. 1 rozp.) dni dziesięć,
2. dla osoby, w drugim rzędzie do opłaty podatku obowiązanej — trzy tygodnie.

Termin liczy się dla strony zgodę wyrażającej od dnia po zaakceptowaniu, zaś dla strony zgodę otrzymującej — od dnia po otrzymaniu tego oświadczenia, a to i w tym wypadku, jeżeli telegraficznie wyrażona zgoda została listownie potwierdzona.

Jeżeli ktoś podczas czasowego pobytu zagranicą zawarł tamże interesa lub przy nich pośredniczył (§ 1 ust., 2 rozp.) natenczas bieg terminów, ustanowionych dla uiszczenia podatku, rozpoczyna się dla niego z dniem po jego powrocie do kraju; termin dla osób w kraju będących, a do płacenia podatku obowiązanych, nie ulega przez to zmianie.

§ 7.

Określenie pojęcia „komisjoner“.

Komisjonerem w myśl rozporządzenia (§ 2 i następne) jest osoba, która zawodowo zajmuje się kupnem lub sprzedażą papierów wartościowych we własnym imieniu na rachunek innej osoby (komitenta).

§ 8.

Zwrot stempla.

Do wniosków o zwrot podatku należy dołączyć obie połowy kart umownych. Zwrot należy odnotowywać na obu połowach.

Warszawa, dnia 16 marca 1918 r.

Szef Administracji
przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim
w zast. Ueberschaer.

Schlussnotenmuster.

Schlussnote Nr.

ben 1918.

von

in

zu

in

Gegenstand des Geschäfts:

Lieferungstermin:

Preis ober Kurs:

Wert des Gegenstandes:

Sonstige Bemerkungen:

Bestellt durch

in

50 Fünfzig Pfennig Gen. Gov. Warschau.
50

Trennungstrich: .

Schlussnote Nr.

, ben 1918.

von

in

zu

in

Gegenstand des Geschäfts:

Lieferungstermin:

Preis ober Kurs:

Wert des Gegenstandes:

Sonstige Bemerkungen:

Bestellt durch

in

Wzór karty umownej.

Karta umowna Nr.

dnia 1918r.

Od

w

Dla

w

Przedmiot interesu:

Termin dostawy:

Cena lub kurs:

Wartość przedmiotu:

Inne uwagi:

Pośredniczył

w

Karta umowna Nr.

dnia 1918r.

Od

w

Dla

w

Przedmiot interesu:

Termin dostawy:

Cena lub kurs:

Wartość przedmiotu:

Inne uwagi:

Pośredniczył

w

50
50
Fünfundfünfzig
Gen. Cour. Markban

50

